լով, վինուորներու հետ երեւան կ'երթայ. եւ խնդրակները կը ղրկէ բոլոր գիւղերն ու վանքերը որպէսզի կաթողիկոսը դանեն եւ իրեն բերեն: Երբ առանք, ամբողջ երկիրը չրջելէ ետք, կը վերադառնան ձեռնունայն, Ոանը ուրիշ սուրհանդակներ կ'առաքէ Վրաստան, Գանճա, Թաւրէզ, Նախիջեւան, Ոոյ, Կարս, Ախալցխա եւ ուրիշ վայրեր. առանք եւս կը վինտուեն ի զուր: Յայնժամ Ոանը կը կանչէ բոլոր վանահայրերը, գիւղերու տանուտէրերը, զաւառապետներն եւ բոլոր մեծամեծները, եւ անոնց ներկայութեան ամբաստանագիր մը կը գրէ ընդդէմ Յակոբ Ջուղայեցիի, եւ զայն կը ղրկէ Իսպահան, պատուիրելով սուրհանդակին որ զայն յանձնէ Շահին, առանց ցուցնելու Էհտիմալ-Տոլուաթին կամ Մեծ Վեզիրին, որ իր թշնամին էր: Երբ Թագաւորը գիրն առնելով կը սկսի կարդալ, ներս կը մտնէ Էհտիմալ-Տոլուաթը, որուն անունն էր Շեխալի Ոան. Շահը անոր կը յանձնէ գրութիւնը: Վեզիրը ամբաստանագրին կէսը կարդալէ ետք, կ'ըսէ Թագաւորին. «Սաֆի Ղուլի Ոանը կ'աւերէ երկիրը, եւ իր չարիքները սեւագլուխներուն կը վերագրէ»: Եւ թուղթը պատռելով, կրակը կը նետէ (9):

Իսկ կաթողիկոսը, Իսպահան հասնելով կը ներկայանայ Էհտիմալ – Տոլուաթին, կը պատմէ՝ թէ ինչ չարչարանքներ կրեց Ոանէն եւ տեղեկութիւններ կու տայ

(9) Անդ 79–80